

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

र॒श्मिर॑सि॒ क्षया॑य त्वा॒ क्षयं॑ जिन्व॒ प्रेति॑रसि॒ धर्मा॑य त्वा॒
धर्मं॑ जि॒न्वान्वि॑तिरसि दि॒वे त्वा॒ दिवं॑ जिन्व॒ सन्धि॑र॒स्यन्तरि॑क्षाय
त्वा॒ऽन्तरि॑क्षं जिन्व॒ प्रति॑धि॒रसि॑ पृथि॒व्यै त्वा॑ पृथि॒वीं जिन्व॑ विष्ट॒म्भो-
ऽसि॑ वृष्ट्यै॑ त्वा॒ वृष्टिं॑ जिन्व॒ प्रवा॑स्यहे त्वाहं॑ जि॒न्वानु॑वासि॒ रात्रि॑यै
त्वा॒ रात्रिं॑ जिन्वो॒शिग॑सि (१)

वसु॑भ्यस्त्वा॒ वसू॑ञ्जिन्व॒ प्रके॑तो॒ऽसि॑ रु॒द्रेभ्य॑स्त्वा॒ रुद्रा॑ञ्जिन्व॒
सुदी॑तिर॒स्याऽऽदि॒त्येभ्य॑स्त्वा॒ऽऽदि॒त्याञ्जिन्वो॑जो॒ऽसि॑ पि॒तृभ्य॑स्त्वा॒
पि॒तृञ्जिन्व॑ तन्तु॒रसि॑ प्र॒जाभ्य॑स्त्वा॒ प्र॒जा जिन्व॑ पृ॒तना॑षाड॒सि॑
प॒शुभ्य॑स्त्वा॒ प॒शूञ्जिन्व॑ रे॒वद॑स्योष॒धीभ्य॑स्त्वोष॒धीर्जिन्वा॑भि॒जिद॑सि
यु॒क्तग्रा॑वेन्द्रा॒य त्वेन्द्रं॑ जि॒न्वाधि॑पतिरसि प्रा॒णाय॑ (२)

त्वा प्रा॒णं जिन्व॑ यन्ता॒स्यपा॑नाय॒ त्वाऽपा॑नं जिन्व॒ स॒सर्पो॑-
ऽसि॑ चक्षु॒षे त्वा॒ चक्षु॑र्जिन्व॒ वयो॑धा अ॒सि॑ श्रोत्रा॒य त्वा॒ श्रोत्रं॑ जिन्व॒
त्रि॒वृद॑सि॒ प्र॒वृद॑सि॒ सं॒वृद॑सि॒ वि॒वृद॑सि॒ स॒रो॒हो॑ऽसि॒ नी॒रो॒हो॑ऽसि॒
प्र॒रो॒हो॑ऽस्य॒नुरो॒हो॑ऽसि॒ वसु॑को॒ऽसि॑ वे॒षश्चि॑रसि॒ वस्य॑ष्टिरसि॥ (३)

उ॒शिग॑सि प्रा॒णाय॑ त्रिच॑त्वारि॒शच्च॥३॥ [१]

रा॒ज्य॑सि॒ प्राची॑ दि॒ग्वस॑वस्ते दे॒वा अधि॑पतयो॒ऽग्नि॑र्हैती॒नां

प्रतिधृता त्रिवृत्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयत्वाज्यमुक्थ-
मव्यथयथस्तभ्रातु रथन्तरः साम प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा
दिगुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनां प्रतिधृता पञ्चदशस्त्वा
स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु प्रउगमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु बृहत्साम
प्रतिष्ठित्यै सम्राडसि प्रतीची दि- (४)

गादित्यास्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनां प्रतिधृता
सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु मरुत्वतीयमुक्थ-
मव्यथयथस्तभ्रातु वैरूपः साम प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युदीची
दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिधृतेकविः शस्त्वा
स्तोमः पृथिव्याः श्रयतु निष्केवल्यमुक्थमव्यथयथस्तभ्रातु
वैराजः साम प्रतिष्ठित्या अधिपत्यसि बृहती दिङ्मरुतस्ते देवा
अधिपतयो (५)

बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिधृता त्रिणवत्रयस्त्रिःशौ त्वा स्तोमौ
पृथिव्याः श्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्रीताः
शाक्यरैवते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षायर्षयस्त्वा प्रथमजा
देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधृता चायमधिपतिश्च ते
त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानं च
सादयन्तु॥ (६)

प्रतीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयश्चत्वारिंशच्च॥६॥ [२]

अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृथ्सश्च रथौजाश्च

सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चाप्सरसौ यातुधाना
हेती रक्षांसि प्रहेतिरयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च
रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहजुन्या चाप्सरसौ
दङ्गवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिरयं पश्चाद्विश्वव्यासास्तस्य
रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्लोचन्ती चा- (७)

नुम्लोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तराथ-
संयद्वसुस्तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वाची च
घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वातुः प्रहेतिरयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य
तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसौ
विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन्प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं (८)

द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदने
सादयाम्यवतश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चक्षसे
परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं विभूमतीं
प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छ दिवं दृह दिवं मा हिंसीर्विश्वस्मै
प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय सूर्यस्त्वाऽभि
पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा
सीद। प्रोथदश्चो न यवसे अविष्यन् यदा महः संवरणाद्व्यस्थात्।
आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते ब्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा९ रेता९सि
जिन्वति॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य
वाघतः॥ अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा
कवी रयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः
सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षां जिह्वामग्ने चकृषे
हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः समिधा जनानां (१०)

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यद्वा इव प्र व्यामुञ्जिहानाः
प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ। अवोचाम कवये मेध्याय वचो
वन्दारु वृषभाय वृष्णौ। गर्विष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव
रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः
सुविताय नव्यसे। घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति
भरतेभ्यः शुचिः। त्वामग्ने अङ्गिरसो (११)

गुहा हितमन्विन्दज्छिश्रियाणं वनेवने। स जायसे
मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः। यज्ञस्य केतुं
प्रथमं पुरोहितमग्निं नरस्त्रिषधस्थे समिन्धते। इन्द्रेण देवैः सरथ९
स बर्हिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः। त्वं चित्रश्रवस्तम
हवन्ते विक्षु जन्तवः। शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्रे हव्याय वोढवे।
सखायः सं वः सम्यश्चमिष९ (१२)

स्तोमं चाग्नये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नत्रे सहस्वते।

स॒स॒मिद्यु॑वसे वृष॒न्नग्रे॑ विश्वा॑न्यर्य आ। इ॒डस्प॑दे स॒मिध्य॑से स
नो॒ वसू॑न्या भ॑र। ए॒ना वो॑ अ॒ग्निं नम॑सो॒र्जो नपा॑त॒मा हु॑वे। प्रि॒यं
चेति॑ष्ठम॒रति॑ः स्व॒ध्वरं॑ विश्व॑स्य दू॒तम॑मृ॒तम्। स यो॑जते अ॒रुषो॑
वि॒श्वभो॑जसा॒ स दु॑द्रव॒थ्स्वाहु॑तः। सु॒ब्रह्मा॑ य॒ज्ञः सु॒शमी॑ (१३)

वसू॑नां दे॒व रा॒धो जना॑नाम्। उद॑स्य शोचि॑र॒स्थादा॑जु॒ह्वान॑स्य
मी॒दुषः॑। उद्धू॑मासो॑ अ॒रुषा॑सो॑ दि॒विस्पृ॑शः स॒मग्नि॑मि॒न्धते॑ नरः॑। अ॒ग्ने
वाज॑स्य गोम॑त॒ ईशा॑नः सह॒सो य॒हो। अ॒स्मे धे॑हि जा॒तवे॒दो
महि॑ श्रवः॑। स इ॒धानो॑ वसु॑ष्क॒विर्गिरी॑डे॒न्यो गि॑रा। रे॒वद॑स्मभ्यं
पुर्व॑णीक दी॒दिहि॑। क्ष॒पो रा॑ज॒न्नुत॑ त्मना॒ऽग्ने वस्तो॑रु॒तोष॑सः। स
ति॑ग्मज॒म्भ (१४)

र॒क्षसो॑ द॒ह प्र॑ति। आ ते॑ अ॒ग्न इ॒धीम॑हि द्यु॒मन्तं॑ दे॒वाज॑रम्।
यद्ध॑ स्या ते॒ पनी॑यसी स॒मिदी॑दय॑ति द्यवी॒षः स्तो॑तृभ्य॒ आ भ॑र।
आ ते॑ अ॒ग्न ऋ॒चा ह॒विः शु॒क्रस्य॑ ज्योतिष॒स्पते॑। सु॒श्व॒न्द्र द॑स्म
वि॒श्वंते॑ हव्य॑वा॒द्भ्यः हू॑यत॒ इषः॑ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। उ॒भे सु॑श्व॒न्द्र
स॒र्पिषो॑ द॒र्वी श्री॑णीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑पूर्या - (१५)

उ॒क्थे॑षु शव॑सस्पत॒ इषः॑ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। अ॒ग्ने त॒मद्या॑श्वं न
स्तो॑मैः क्र॒तुं न भ॒द्रः ह॑दि॒स्पृश॑म्। ऋ॒ध्यामा॑ त॒ ओहैः॑। अ॒धा ह्य॑ग्ने
क्र॒तोर्भ॑द्रस्य दक्ष॑स्य सा॒धोः। र॒थीर॑ऋ॒तस्य॑ बृ॒हतो॑ ब॒भूथ॑। आ॒भिष्टे॑
अ॒द्य गी॑र्भिर्गृण॒न्तोऽग्ने॑ दाशे॑म। प्र ते॑ दि॒वो न स्त॑नयन्ति शु॒ष्माः।

एभिर्नो अर्कैर्भवां नो अर्वाङ् (१६)

खसुवर्न ज्योतिः। अग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः। अग्निं
होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुं सहसो जातवेदसम्। विप्रं न
जातवेदसम्। य ऊर्ध्वयां स्वध्वरो देवो देवाच्यां कृपा। घृतस्य
विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः। अग्ने त्वं नो
अन्तमः। उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः। तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः।
सुम्राय नूनमीमहे सखिभ्यः। वसुरग्निर्वसुश्रवाः। अच्छां नक्षि
द्युमत्तमो रयिं दाः॥ (१७)

जनानामङ्गिरस इषं सुशमीं तिग्मजम्भ पुपूया अर्वाङ्गसुश्रवाः पञ्च च॥१७॥—[४]

इन्द्राग्निभ्यां त्वा सयुजां युजा युनज्म्याघाराभ्यां तेजसा
वर्चसोक्थेभिः स्तोमैर्भिश्छन्दोभी रय्यै पोषाय सजातानां
मध्यमस्थेयाय मयां त्वा सयुजां युजा युनज्म्यम्बा दुला
नितत्रिरभ्रयन्ती मेघयन्ती वर्षयन्ती चुपुणीका नामासि प्रजा-
पतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुप दधामि पृथिव्युदपुरमन्त्रेन विष्टा
मनुष्यास्ते गोप्तारोऽग्निर्वियत्तोऽस्यां तामहं प्र पद्ये सा (१८)

मे शर्म च वर्म चास्त्वधिद्यौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते
गोप्तारो वायुर्वियत्तोऽस्यां तामहं प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु
द्यौरपराजितामृतेन विष्टाऽऽदित्यास्ते गोप्तारः सूर्यो वियत्तोऽस्यां
तामहं प्र पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥ (१९)

साऽष्टाचत्वारिंशच्च॥१९॥ [५]

बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै
प्राणायानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छाग्निस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मा त्वा
सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वं
ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे
ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी
तेऽधिपतिः पुरोवातसर्निरस्यभ्रसर्निरसि विद्युत्सर्नि- (२०)

रसि स्तनयित्सर्निरसि वृष्टिसर्निरस्यग्नेर्यान्यसि देवाना-
मग्नेर्यान्यसि वायोर्यान्यसि देवानां वायोर्यान्यस्यन्तरिक्षस्य
यान्यसि देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा
सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केताय त्वा प्रचेतसे
त्वा विवस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चे त्वा
रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा यशोदां त्वा यशसि
तेजोदां त्वा तेजसि पयोदां त्वा पयसि वर्चोदां त्वा वर्चसि
द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥ (२१)

विद्युत्सर्निर्द्युत्वैकान्त्रिंशच्च॥२१॥ [६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यस्यूर्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्त-
रिक्षे सीदाप्सुषदसि श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि
नाकसदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य त्वा द्रविणे

सादयामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि
द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं
मे (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्रे यत्ते परं
हन्नाम तावेहि सः रंभावहे पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्रे यावा अयावा
एवा ऊमाः सब्दः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानं मे द्वात्रिंशच्च॥२३॥ [७]

अग्निना विश्वाषाट्सूर्येण स्वराङ्गत्वा शचीपतिरऋषभेण त्वष्टा
यज्ञेन मघवान्दक्षिणया सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहार्देन तनूधा
अन्नेन गयः पृथिव्यासनोदृग्निरन्नादो वंषद्वारेणर्द्धः साम्ना तनूपा
विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार क्षत्रेण
मनुष्यान्श्वेन च रथेन च वज्र्युतुभिः प्रभुः संवत्सरेण परिभूस्तपसा-
ऽनाधृष्टः सूर्यः सन्तनूभिः॥ (२४)

अग्निनैकात्रपञ्चाशत्॥२४॥ [८]

प्रजापतिर्मनसाऽन्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायाः सविता
भृत्यां पूषा सोमक्रयण्यां वरुण उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः
क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्धिषः प्रोह्यमाणोऽधिपतिरागतः
प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमानः
इन्द्रो हविर्धानेऽदितिरासादितो विष्णुरुपावहियमाणोऽथर्वोपोत्तो

य॒मोऽभिषु॑तोऽपू॒तपा आ॑धू॒यमा॑नो वा॒युः पू॒यमा॑नो मि॒त्रः
 क्षी॒रश्री॑र्मन्थी सं॒क्तुश्री॑र्वैश्व॒देव उ॒न्नीतो रु॒द्र आहु॑तो वा॒युरावृ॑त्तो
 नृ॒चक्षाः प्र॒तिख्या॑तो भ॒क्ष आ॑गतः पि॒तृणां ना॑रा॒शः सोऽसु॑रा॒त्तः
 सिन्धु॑रवभृथमवप्रयन्त्समु॒द्रोऽव॑गतः स॒लिलः प्र॒प्लुतः सु॒वरु॑द्वचं
 ग॒तः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥ २५॥

[९]

कृ॒त्तिका नक्ष॑त्रमग्नि॒देवता॑ऽग्ने रुचः स्थ प्र॒जाप॑तेर्धा॒तुः
 सोम॑स्य॒र्चे त्वा रु॒चे त्वा द्यु॒ते त्वा भा॒से त्वा ज्योति॑षे त्वा रोहि॒णी
 नक्ष॑त्रं प्र॒जाप॑तिर्दे॒वता॑ मृ॒गशी॒रुषं नक्ष॑त्रं सोमो दे॒वता॑ऽऽर्द्रा
 नक्ष॑त्रं रु॒द्रो दे॒वता॑ पुन॑र्वसू नक्ष॑त्रमदि॒तिर्दे॒वता॑ ति॒ष्यो नक्ष॑त्रं
 बृह॑स्पतिर्दे॒वता॑ऽऽश्रे॒षा नक्ष॑त्रं सर्पा दे॒वता॑ म॒घा नक्ष॑त्रं पि॒तरो
 दे॒वता॑ फल्गु॑नी नक्ष॑त्र- (२६)

म॒र्यमा दे॒वता॑ फल्गु॑नी नक्ष॑त्रं भ॒गो दे॒वता॑ ह॒स्तो नक्ष॑त्रं
 स॒विता दे॒वता॑ चि॒त्रा नक्ष॑त्रमिन्द्रो दे॒वता॑ स्वा॒ती नक्ष॑त्रं वा॒युर्दे॒वता॑
 वि॒शाखे नक्ष॑त्रमिन्द्रा॒ग्नी दे॒वता॑ऽनू॒राधा नक्ष॑त्रं मि॒त्रो दे॒वता॑ रोहि॒णी
 नक्ष॑त्रमिन्द्रो दे॒वता॑ वि॒चृतौ नक्ष॑त्रं पि॒तरो दे॒वता॑ऽषा॒ढा नक्ष॑त्रमा॒पो
 दे॒वता॑ऽषा॒ढा नक्ष॑त्रं वि॒श्वे दे॒वा दे॒वता॑ श्रो॒णा नक्ष॑त्रं वि॒ष्णुर्दे॒वता॑
 श्र॒वि॒ष्ठा नक्ष॑त्रं व॒सवो (२७)

दे॒वता॑ श॒तभि॑षङ्गक्ष॑त्रमिन्द्रो दे॒वता॑ प्रो॒ष्ठप॒दा नक्ष॑त्रम॒ज
 ए॒कपा॑दे॒वता॑ प्रो॒ष्ठप॒दा नक्ष॑त्रमहि॒र्बुध्नियो॑ दे॒वता॑ रे॒वती नक्ष॑त्रं पू॒षा

देवताऽश्वयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवताऽपभरणीर्नक्षत्रं यमो देवता
पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥ (२८)

फल्युनी नक्षत्रं वसंवत्सर्यस्मिंश्च॥ २८॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृतू नभश्च
नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च
हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्रेरन्तःश्लेषोऽसि
कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः
पृथङ्म ज्यैष्ठ्याय सव्रता - (२९)

येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभि
कल्पमाना इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः
सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितॄणां यमस्येन्द्रस्य ध्रुवा
च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री
च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां
रुद्राणां - (३०)

मादित्यानां ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि
सहस्रस्य प्रतिमा असि सहस्रस्य विमा असि सहस्रस्योन्मा असि
साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्न इष्टका धेनवः सन्त्वेका च
शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं
चान्तंश्च परार्धश्चेमा मे अग्र इष्टंका धेनवः सन्तु षष्टिः
सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्रुतो मधुश्रुत
ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टंका धेनवः सन्तु विराजो
नाम कामदुघा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (३२)

सब्रंता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥३२॥—————[११]

समिद्दिशामाशया नः सुवर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्।
अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्।
रथन्तरं सामभिः पात्वस्मान्नायत्री छन्दसां विश्वरूपा। त्रिवृन्नो
विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु। उग्रा
दिशामभिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्रे अहन्योजसीना। इन्द्राधिपतिः
पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजः
शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र स्तोमेन पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण
रक्षा प्राचीं दिशां सहयंशा यशस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाहां
सुवर्वती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत्।
वैरूपे सामन्निह तच्छंकेम जगत्त्यैनं विक्ष्वा वैशयामः। विश्वे देवाः
सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रम्। धर्त्री दिशां क्षत्रमिदं

दाधारोपस्थाशानां मित्रवदस्त्वोजः। मित्रावरुणा शरदाह्ना
 चिकित्वा अस्मै राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे
 सामन्त्रधि मे मनीषाऽनुष्टुभा सम्भृतं वीर्यं सहः। इदं
 क्षत्रं मित्रवदार्द्रदानु मित्रावरुणा रक्षतमाधिपत्यैः। सम्राड्विशां
 सहस्रीं सहस्वत्यृतुरहेमन्तो विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाता -
 (३५)

बृहतीर्नु शक्ररीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुवर्वती
 सुदुधा नः पयस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताची। त्वं
 गोपाः पुरणुतोत पश्चाद्बृहस्पते याम्यां युञ्जि वाचम्। ऊर्ध्वा
 दिशां रन्तिराशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अहम्।
 रेवथ्सामातिच्छन्दा उ छन्दोऽजातशत्रुः स्योना नो अस्तु।
 स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नो (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वती रन्तिराशा नो
 अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोरास्येशाना सहसो या मनोता।
 बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः सन्धुवाना वाता अभि नो गृणन्तु।
 विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी।
 विश्वव्यं चा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थे। वैश्वानरो
 न ऊत्या पृथो दिव्यनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमतं त्वं कया नश्चित्र
 आ भुवत्को अद्य युङ्क्ते॥ (३७)

रश्मिरसि राज्यस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मधेन्द्राग्निभ्यां बृहस्पतिर्भूयस्कृदस्यग्निना विश्वापादृजापतिर्मनसा
 कृत्तिका मधुश्च समिदिशां द्वादश॥१२॥
 रश्मिरसि प्रति धेनुमसि स्तनयिबुसनिरस्यादित्यानां सप्तत्रिंशत्॥१७॥
 रश्मिरसि को अद्य युङ्क्ते॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः
 समाप्तः॥४-४॥

generated on **April 28, 2025**

Downloaded from

<http://stotrasamhita.github.io>

StotraSamhita

Credits